

Sygn. akt I ACz 573/15

POSTANOWIENIE

Dnia 13 kwietnia 2015 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie, Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Józef Wąsik (spr.)

Sędziowie: SA Grzegorz Krężolek

SA Sławomir Jamróg

po rozpoznaniu w dniu 13 kwietnia 2015 roku w Krakowie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. B.

przeciwko K. Z.

o ochronę dóbr osobistych

na skutek zażalenia strony powodowej na postanowienie Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 22 grudnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt I C 3330/14

w przedmiocie własności

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie.

Sygn. akt I ACz 573/15

UZASADNIENIE

Powód M. B. wystąpił z powództwem przeciwko pozwanemu K. Z. o naruszenie dóbr osobistych domagając się z tego tytułu zasądzenia zadośćuczynienia w kwocie 60 000 zł. Postanowieniem z dnia 22 grudnia 2014 r. Sąd Okręgowy stwierdził swoją niewłaściwość i sprawę przekazał do rozpoznania i rozstrzygnięcia Sądowi Rejonowemu w Ostrowcu Świętokrzyskim jako właściwemu miejscowo i rzeczowo. W uzasadnieniu podano, że zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w uchwale z dnia 25 października 2006r., sygn. akt I PZP 3/06 (OSNP 2007/11-12/151), które Sąd Okręgowy podzielił, naruszenie dobra osobistego może uzasadniać wystąpienie z roszczeniami zarówno o charakterze majątkowym, jak i niemajątkowym. Jeśli poszkodowany występuje z roszczeniem o charakterze niemajątkowym bądź - jednocześnie - z niemajątkowym i majątkowym, to sprawa należy do właściwości rzeczowej sądu okręgowego na podstawie art. 17 pkt 1 k.p.c. Jeżeli jednak poszkodowany domaga się wyłącznie ochrony o charakterze majątkowym, np. występuje jedynie z roszczeniem o zasądzenie zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę, wówczas właściwość rzeczową sądu okręgowego uzasadnia jedynie art. 17 pkt 4 k.p.c. W przedmiotowej sprawie powód domaga się wyłącznie roszczenia o charakterze majątkowym, dlatego też właściwym do jej rozpoznania jest Sąd Rejonowy w Ostrowcu Świętokrzyskim, właściwy ze względu na miejsce wystąpienie zdarzenia wywołujące szkodę.

Powód wywiódł zażalenie na powyższe rozstrzygnięcie, w którym domagał się uchylecia zaskarżonego postanowienia. W uzasadnieniu podniósł, iż nastąpiła z jego strony omyłka przez wskazanie jedynie żądania zadośćuczynienia pieniężnego, nadto domaga się on bowiem od pozwanego opublikowania przeprosin o wskazanej treści.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie powoda zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie zaznaczyć należy, iż tutaj Sąd Apelacyjny wypowiedział się już w tożsamej kwestii podlegającej rozstrzygnięciu w toku niniejszego postępowania zażaleniowego (postanowienie z dnia 8 kwietnia 2015 r., sygn. akt I ACz 538/15, niepubl.) wskazując, że zgodnie z art. 316 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. sąd rozpoznający zażalenie bierze pod uwagę stan sprawy z chwili orzekania. Może się więc zdarzyć, że rozstrzygnięcie, które było prawidłowe w chwili jego wydania przestanie być prawidłowe z powodu zmiany okoliczności w toku postępowania zażaleniowego. Taka sytuacja zaszła w przedmiotowej sprawie. Sąd Okręgowy trafnie uznał bowiem, że w sytuacji, gdy powód domaga się tylko zadośćuczynienia w kwocie 60 000 zł, właściwy jest sąd rejonowy. Jednakże w zażaleniu powód rozszerzył swoje żądanie, domagając się oprócz zadośćuczynienia opublikowania przeprosin. W takiej sytuacji właściwy będzie Sąd Okręgowy, zgodnie z art. 17 pkt 1 k.p.c.

Dodatkowo należało w tym przypadku rozważyć, czy rozszerzenie powództwa jest dopuszczalne w postępowaniu zażaleniowym - co też uczynił Sąd Apelacyjny w powołanym powyżej postanowieniu z dnia 8 kwietnia 2015 r. podając, iż w myśl art. 383 k.p.c. jest to wyłączone w postępowaniu apelacyjnym, a według art. 397 § 2 k.p.c. przepis ten odpowiednio stosuje się w postępowaniu zażaleniowym. Dlatego nie można w postępowaniu zażaleniowym rozszerzyć żądania, które było przedmiotem rozstrzygnięcia np. żadanego sposobu zabezpieczenia. Jednakże jeśli sąd pierwszej instancji rozstrzygał jedynie kwestię wpadkową, niebędącą przedmiotem wniosku, należy przyjąć dopuszczalność takiej zmiany. W niniejszej sprawie przyjęcie niedopuszczalności takiej zmiany prowadziłyby bowiem jedynie do niepotrzebnego przedłużania postępowania. Po ewentualnym oddaleniu zażalenia sprawa trafiłaby do Sądu Rejonowego w Ostrowcu Świętokrzyskim, powód przed tamtym sądem ponownie rozszerzyłby żądanie, do czego byłby w pełni uprawniony i sąd ten musiałby przekazać sprawę ponownie Sądowi Okręgowemu w Kielcach.

W konsekwencji w pełni podzielając stanowisko Sądu odwoławczego wyrażone w postanowieniu z dnia 8 kwietnia 2015 r., sygn. akt I ACz 538/15, Sąd Apelacyjny w niniejszym składzie orzekł jak w sentencji na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.